

MENDITXIKI

LEGARMENDI MENDIGUNEAN BARRENA

Etzandari euskal mendi taldea Lemoizko gaztekoen artean euskararen erabilera bultzatzeko asmoz sortu zen 2015ean. Hillero, mendi irteera bat egiten dugu eta edonor etor daitke, baldintza bakar bat bete zagero: euskaraz jardutea.

*«Inoiz mendien ahotsa entzun duenak ezingo du inoiz ahaztu»
Tibetar esaera zaharra*

Euskal Herrian mendiak euskaraz mintzatzen dira eta, zer esanik ez, Legarmendi/Aramotz mendigunean. Gaur, mendigune horren gailur-lerro ezezagun bat osatzen saiatuko gara ibilbide zirkular bat egin ez. Hain zuzen, Pagasarri (838 m), Askorri (812 m), Pagofin (814 m), Aibebe-

larri (824 m), Erdiko Mendia (842 m) eta Atzoker (858 m) gailurrak igo nahi ditugu.

Irailaren 17an gaude eta aurreko egunetan eguraldi nahasia izan dugu. Ia egunero ekaitzak egon dira. Gaurko, ordea, ez da halakorik espero. Goizeko bederatzi eta erdiak dira eta prest gaude. Jone, Elene, Amaiur

eta Olatz dagoeneko beterrandak dira, Jon eta Ibai, gaurko gazteenak, ez hainbeste, baina horiek ere badute eskarmentua. Batu garen gurasook ere gogotsu gatoz. Beraz, kotxeetan banatu eta Durangoko Landaderra atsedene-lekura abiatu gara, ibilbidea han hasi eta bukatuko baitugu.

Pagofinoko tortorran

TESTUA ETA ARGAZKIAK

Bergarako Pol-pal Mendi Taldean hasia, gaur egun Bilbao Alpi Clubeko kidea da. 2014tik 2019ra Menditxiki taldeko bultzatzaile oke bat izan zen. 2015ean Lemoizko Etzandari Euskal Mendi Taldeko sortzaile oke bat izan zen eta gaur egun taldearen sustatzaile oke bat da.

Iosu Alberdi Balzanegi

Galur-lerroan

Hamaikak laurden gutxi dira eta eguraldi ona egiten du. Landaederra atzean utzi eta marmoi-harrobira doan pista hartu dugu. Pistatik nagiak kendu eta konturatu orduko seinale-zutoin batera heldu gara. Hemen, pista laga eta Mugarrekolanderantz abiatu gara bidezidor bat hartuta. Pendiza gogorra igo ostean. Katatzka haitzartera heldu gara. Hura pasa eta segidan eskuinera egin dugu zelaietatik gora. Mugarra ikusgarria agertu zaigu orduan. Aldapa gogorra da, baina martoa moteldu eta sigi-saga eginez Pagasarri azpiko aterpetxera heldu gara. Ordubete igaro da.

Geldiune baten ostean, Legarrendi mendiguneari fama ematen dion karstetik barrena, lehen gailurraren bila abiatu gara: Pagasarri (838 m). Garaiera ertaineko sistema karstiko zoragarri batean sartu gara. Landa-retza ugaria da eta pago batzuk ikusgarriak dira. Gaur, dolina, leize, arrail, lapiaz, troka, heitzulo eta aberizango ditugu bide lagunak. Oso malkartsua da lurra. Tentu handiz heldu gara Pagasarri. Zulo eta arrailaz beteriko pagopean dagoen tontorra izan arren, karst eremuko bieta onak dauzka.

Uneaz gozatu eta gero, metro batzuk jaitسي, tontorra inguratu eta mendealdeko magaletik PR-B1 83 Urkiola-Belatziki eta ibilbidera jaitسي gara. PRak karstetik barrena garamatza eta han-hemenka agertzen diren pinu zahar batzuk paisaiari halako

kutsu alpinoa ematen diote. Kilometro bat eginda, Askorniko oinarri batera heldu gara. Han PRa utzi eta Askorniko tontorrari ekin diogu. Ordu batean gailurrean gaude: zoragarriak dira bistak. Gaztetxoak jada gose dira, baina aurrera jarraitu dugu.

PR-B1 83ra itzuli eta berehala seinale-zutoin batera heldu gara. PR-B1 82a Artaunerantz hartu dugu, eta ehun bat metro egin ostean, PRa laga eta ezkerrean egin dugu, Pagofin-Atzoker gailur-lerroaren bila doan koridore belartsu batetik. Azkenik, koridorea kanal harritsu bihurturik, eskuez lagunduta gora egin eta gailur-lerroa heldu gara. Pagofin (814 m) eskuinera daukagu eta berehala bertan gaude. Kontuz ibili behar da, arrailaz beteriko lapiaz eremua delako, baina ez dauka zailtasunik.

Trumoi batzuk entzuten hasi garenez, denbora galduta barik, Pagofinetik Aixebelarrirantz abiatu gara gailur-lerroaz gozatu. Ahuntz talde batekin oso une dibertigarriak izan eta gero, Aixebelari azpiko zelai batera heldu gara. Ordu biek dira eta dagoeneko zeruan hodei mehatxagarri batzuk agertu dira. Bertan bazkaidu dugu. Trumoiak gerturatzen ari dira eta zerua hodei beltzez estali da, beraz, amebatean jaso eta martxan gara berriz. Aixebelari (824 m) bertan da eta postontziraino hurbiltzen gara. Ordu bi eta erdiak dira eta euri tanta batzuk jausten hasi dira.

Egoera aztertuta, Erdiko Mendira eta Atzokerrera ez segitzea erabaki dugu eta Artaungan eta Pagofin-Atzoker gailur-lerroaren artean irekitzen den harantxo esekira jaitسي gara. Han, Amudiara doan bidea hartu dugu, gailur-lerrotik baino askoz azkarrago joanda. Amudiatik Mugarrekolandara zitu bizian joan gara eta justu Oñitumirra heldu baino lehenago, jada aterpetxerako bidean, leheritu egin du ekaitzak. Korrika batean aterpetxera heldu gara, onik eta siku. Hirurak eta laurden dira. Eskapada ederra egin dugul! Sekulakoa bota du.

Arratsaldeko laurak dira, handiena pasatu dela ematen du eta Landaederrantz abiatu gara. Oraindik ez da guztiz baretu baina azkar atertu du. Katatzkatik jaitسي beharrez, marmoi-harrobirantz doan bidetik jaitسي gara pista. Bostak dira, Landaederran gaude, eguzkia berriz nagusi, abentura ondo amaitu da eta gaztetxoak pozik daude. Zer gehiago eska daiteke?